

PEST, I. félv.

17. szám.

Április 27. 1871.

Megjelenik e lap minden héten egyszer, esütörtökön.	Előfizetési ár: helyben félévre 1 frt 31 kr., egész évre 2 frt 62 kr.; vidékre félévre 1 frt 70 kr., egész évre 3 frt 40 kr.	A pályázatok beiktatásáért tíz sorig minden egyszeri fölvetéért 1 frt. 10 soron fölül, egyszeri közlésért 2 f., ha többször közöltetik, 1 f., 50 kr. számítatik
---	--	---

A Z Á R V A.

— Beszély. —

Franzeziából Csáka Sándor.

III.

A nap még csak pályafutása elején vala, midőn a sennora társalgónéjával ismét elhagyta lakását, hogy meglátogassa az árvák intézetét.

A legtisztább öröm ragyogott szemeiben; minden a világon szeretetreméltónak és szépnek tetszett neki, mióta megszabadult a sötét bútól, mely alatt annyi ideig nyögött.

Öröme férjére nézve vigasz és boldogság forrása vala: oly jó, oly gyöngéd lett irányában, oly határtalan bizalmat tanusított iránta, úgy hogy Anna meg volt győződve, miszerint férje szívében többé a legesekélyebb gyanu sincs.

Meglátogatta forrón szeretett angyalát, a nélkül, hogy kém-szeme kísérné léptét.

Midőn a kapuhoz értek: a társalgóné kopogott.

Az anya kétségkívül különös utasításokat adott a kis portás-leánynak, mert a mint ez megismerte a személyeket, kik belépni akartak, kinyitá a kaput, örvendő hangon kiáltván:

— Isten hozta, Barcarolla grófné! Legalázatosabb szolgálója. Méltóztassék belépni asszonyom, azonnal elfogom híni kedves anyánkat.

A kis fürgenez becsukván a kaput, futott a hátsó épületbe, honnan nem sokára előjött az anya Borsey Czilivel.

A mint a gyermek belépett a vendégszobába, és észrevette a grófnőt, egyenesen feléje ment, megfogá kezét és megcsókolá.

A grófné mérsékelte magát megindulásában, és szótlánul, boldogan kezdte szemlélni a kis leány kék szemeit. Majd megfogván Czili kezét, simogatta a kis leányka homlokát és vállait.

A grófné különös modora titokszerű hatással volt

Czilire, és oly érzetet támasztott benne, melyről nem volt képes magának számot adni: mert kérdőleg tekintett a grófnéra, mintha mondaná:

— Az egész világ szeret és édeleg velem, de ön, ön egészen másképp szeret engem. — Miért van ez? És miért kívánok én oly nagyon közelében lenni?

A grófné kétségkívül megérté az árva néma kérdését, mert szomorú hangon felsohajtott:

— Szegény gyermek!

Az anya figyelmesen vizsgálta mindezen benyomásokat, melyek a grófné arcvonásain mutatkoztak: látta, hogy a helyzet kinossá kezd válni, mert a grófné és Czili egyaránt megzavarodva, némák voltak, miért is a grófnéhez így szólt:

— Asszonyom! ha tetszik, menjünk a zongoraszobába. — E gyermek valóságos gyöngy! Meg fogja hallani, mily gyönyörűen játszik, egész nap elballgatná az ember anélkül, hogy unatkozzék.

A sennora és Czili közt már meg volt kötve a kölesönös szeretet és bizalom kapesa

Alig hogy hallották az anya indítványát, Czili megfogta a grófné kezét, mintha anyja lett volna. Ez pedig valóságos anyai önérzettel vezette kedves vendenczét.

Midőn a zongoraszobába értek, az anya karszékkel kínálta meg a sennorát, és a társalgónővel a két szomszéd székre ült.

Czili a zongoránál foglalt helyet, és megkezdé játékát. Szenvedélyes zenésznek kellett lennie; mert kellemesen mosolygott az édes hangzatokhoz, midőn pedig mélyebb hangokat vett, mély ránczokba szedé homlokát. Csodálkozással szemlélte a három nő a lelkesedett árvát, kíváltk pedig, midőn kék szemeit az ég felé emelé, és

énekelni kezdett, a hullámzó öszhang őket is elragadtatásba hozta.

Mig Czili tiszta és ezüst esengésű hangját hallatta, sem az anya, sem a társalgónő nem vették le róla szeméket. De midőn a dal bevégeződött, mindketten egyszerre pillantottak a grófnéra, mintha mondanák:

— Nem menynyei ének ez?

De im! a grófné homloka keblére vala csüggesztve, és könyzápor özönlött esendesen szeméből, a nélkül, hogy csak ő maga is észrevette volna.

Czili látván megindulását, nagy kiáltással hozzáfutott: esodálgató szemmel vizsgálta őt, és majd sirni kezdett, majd a grófné térdeire illeszté fejét, részvét-nyilatkozata által kisebbíteni igyekezvén a grófné fájdalmát, mely könyeket fásart szeméből. De a sennora magához ölélvén a gyermeket, némán könyveivel áztatá homlokát.

Valami oly ünnepélyes, oly megragadó volt e jelenetben, hogy a társalgónő tiszteletteljesen tekiutott urnőjére, nem mervén egy szót sem szólani. Mi az anyát illeti, bizonyosnak tartotta első gyanuját, és csak igen nehezen tudta visszatartani részvétkönyeit, hogy magát el ne árulja és a grófnét zavarba ne hozza.

Kevéssel később a grófné föleszmélt. A csend, mely körülötte uralgott, meglepte őt. Felemelte fejét, és látván magára irányozva az anya kérdő tekintetét, meggyőződött róla, hogy elárulta magát. Minden erejét összeszedé most, hogy hidegvérűségét visszanyerje, mi részben sikerülvén, mondá Czilinek:

— Kedves angyalom! hangod egészen magamon kívül ragadott... Éneked valóban varázshatással bír.

De a gyermek zokogva felelé:

— Ah! nem fogok énekelni többé... soha többé életemben.

— Miért gyermekem?

— Mert ez önt sirásra indította... bizonyára soha többé nem fogok énekelni... mert nagyon haragszom saját enmagamra, hogy önt megszorítottam. Mily boldogtalan vagyok, hogy énekelni tudok!

A gyermek szavai bizonynyal nem voltak oly természetűek, hogy a grófnét megnyugtassák. Már azon ponton volt, hogy újra sirni kezdjen, de visszatartotta magát, mert az anya figyelő szeme mindig reá volt irányozva.

A grófné kényelmesen leülteté a gyermeket térdeire és enyelgő hangon így szólt:

— Kedves Czili! tévedsz, örömkönyek azok, melyeket sirtam. Nem sirtál te soha gyermekem, hallván először szép éneket?

A gyermek szinte boszusan felelt:

— Midőn Bertha néni és Huygues mester együtt énekelnek zongoránál, mindig sírok asszonyom, de nem úgy mint ön.

— Jól van gyermekem, ez a lélek érzékenysége, mely a zene kellemének enged.

— Igen, de én nem fogok többé énekelni... ha még egyszer oly szomorunak látnám, mint most, bizonynyal beteg lennék tőle; mert az oly rosszul esik nekem, oly rosszul!

— Szegény gyermek! tudod mi vigasztalhat meg

engem? Mindig vignak kell lenned, és nem szabad sírnod. Mosolyognod kell, és akkor nem vagyok többé szomorú.

Czili felemelte fejét és oly bájos mosolylyal tekintett a grófnéra, hogy ez a gyermek vonzalmának és angyali jóságának eme kifejezése elfődé pillanatra kezével szeméit, azután szenvedélyesen megölelé a kis leánykát. Mit észrevevén az anya, érzé, hogy jelenléte nehezebbre esik a grófnénak. Elég nagylelkű volt kívánságát legyőzni, és az ajtó felé menvén, mondá:

— Asszonyom, meg kell néznem árváimat, mert nem könnyű dolog ezt a sok élénk gyermeket féken tartani. Maradjon itt nyugton Czilivel, ha tetszik: senki sem fogja zavarni, míg nemsokára visszajövök.

Alig hagyta el az anya a szobát, midőn a társalgónő spanyolul mondá a grófnénak:

— Sennora, e nő nem gyanitana semmit? Sőt én azt hiszem, hogy mindent kitalált.

— Könnyen lehet Inez, felele a grófné, megindulás nélkül, de én mitől sem tartok. Ő talán úgy szereti e kedves leánykát, mint én, nem hiszem, hogy valamit tenne, mi neki ártatlan.

Midőn fél óra múlva az anya visszajött, Czili leugrott a grófné térdeiről, és nagy örömmel hozzáfutott mondván:

— Kedves anya, nézze csak ezt a szép imakönyvet aranykapocsos és telve képekkel, holnap meg énekes könyvem is lesz, azután gyöngy-nyakék is van zsebemben. Oh nézze... nem elég szép ez egy királynénak is?

A grófné fölkelte és menni készült. — Megfógván az anya kezét és azt szenvedélyesen megszorítván, mondá:

— Sokkal tartozom önnek, asszonyom. Ha tehetek valamit elismerésem bebizonyítására, házam kapuja mindig nyitva marad ön előtt. Ha szolgálhatok önnek valamivel, szívesörömmel fogom tenni.

— Nagyon lekötelez engem, asszonyom. A kegyesség, melyet irányomban tanusít, elegendő jutalom nekem. Parancsára készen állok, jöjjön bármikor, mindenki szolgálatjára leend nálunk.

— Holnap tehát, kedves anya! Ha talán önnel beszélni kívánnék, lesz szíves hozzám jönni?

— Ez kétségkívül nagy megtiszteltetés leend reám, asszonyom.

Czili ezalatt lecsüggeszté fejét és egészen késznek látszott sirásra.

— Holnap, kedves angyalom! mondá a sennora.

— Elmegy?

— Holnap visszajövök, és szép énekes könyvet hozok neked. Jer kicsinyem, ölelj meg még egyszer, és el ne felejtkezzél rólam.

— Nem, nem felejtkezem el. Ez éjjel ismét szépet fogok álmodni.

— Te álmodni szoktál rólam? kérdé a grófné meglepetten. És mit álmodtál hát, kedves gyermekem?

— Oh igen szépet! — Azt álmodtam, hogy ön anyám, hogy karjaiba zárt, megölelt és...

— Holnap, holnap! kiáltott közbe a grófné megrendült hangon és megszorítván az anya kezét, társalgódónójával együtt távozott.

(Folytatása következik.)

E s t v e.

(Vége.)

Teljesítettem-e napon kötelmeimet? Az én hibám, hanyagságom miatt nem veszett e elegy lélek is? Nem, nem; e szerencsétlenségtől megőrzött engem az Úr; oh, mert akkor közel volnék fájdalomban a kétségbeeséshez! Oktattam-e a jóra gyermekeimet, vagy a kik gondjaim alatt állanak? Igen, de ha ezt nagyobb buzgalommal teszem, a siker is bizonyára nagyobb leende. A vétkeket megfeddtem; de szavaimban sok volt a keserűség és keménység, a szeretet szelleme, mely a sziveket meggyőzi, hiányzott azokból: én a dolgot inkább személyes sérelem-, mint az Isten megbántásaul tekintettem.

A szegényeket, kik nyomoru viskókban fáznak, éheznek, s a nagy sanyaruság miatt érzékenyen zokognak, meglátogattam, felkerestem-e, nyujtottam-e ott nekik segílyt, a táplálékért kiáltó és siró kisdedeket kenyérkével megörvendeztettem, mezitelenségek befödtem-e? Ah, mi szentebb kötelessége a kereszténynek, mint az irgalmasság cselekedeteit gyakorolni? Ezentul az elmulasztottat helyrehozni törekszem; mert az irgalom műveit az örök jutalom követendi...

Ah, Uram, ki a sziveket és veséket vizsgálod, megvallom előtted, hogy még nem vagyok az, a minék lennem kellene, s a mi kegyelmed támogatásával lehetnék, segíts engem, hogy minél hamarabb az lehessen! Mások az Isten oly bő kegyelme mellett, melyeket bírok, a tökéletesség ösvényén mily sokra vitték volna! Én gyarló ember vagyok, ne vond meg tőlem malasztidat, legkegyesebb Istenem! Az állás és járásra szükségem istápodat és pajzsodat a sok ellenség támadásai ellen; a vesszőt, a gyöngö vátat ne törd szét, a pislogó méceset ne oltsd ki! Engedd hivatásomat itt betölteni, és ezéleomat ott a csillagokon túl elérni!

Ah, mikép érzem én magam estve! A nap estéje az élet alkonyára, az éj sötéte a sir homályára emlékeztet engem. Hogyan, ha ezen éj az utolsó volna? Ha te reggel a világosságot nem üdvözöthetnéd többé? Ha az Úr téged rögtön kiszólítana, és e pillanatban a nagy utra kellene indulnod? Ha erre gondolok, összeborzadok, és fkhelyemről felemelkedem, megrendülök, és az álom kerüli szemeimet, s forrón imádkozom, hogy az Úr legyen irgalmas nekem, aztán megkönnyebbülök, a szív vihara lassankint lecsendesül, mint a hullámok elegyenesednek, ha a szél megszűnik fújni. Vajjon, így van-e ez más emberekkel is? Nem tudom!

En legalább nem tagadhatom, nyíltan, habozás nélkül kijelentem, hogy félek a haláltól. Azt hiszem ugyanis, hogy ki attól nem fél, az vagy szent, vagy tompaelméjű, tehát több, vagy kevesebb az embernél; de én egyik sem vagyok, s azért félek a haláltól. Vajjon

ez élénk képzelődési erőmtől van-e, mely főképen éjjel tevékeny s rémképeket alkot?

Az a hörgés, sobajtozás, küzdés, mint valami eltiprott féregé, az a hideg izzadság, aggályos kapkodás a lég után, az ütérnek megállása, halványság, hidegség, a test eltorzult vonásai, a sötét sir, a nehéz hanttakarék, a szűk fekete koporsó, a keskeny cellácska undok lakótársai, a férgek; a minden oldalról hallgató szomszédok, a hajnélküli koponya száraz, fehér esontok és a zörgő oldalbordák vigyorognak rám, mint valami kísértetek, szólnak hozzám, mint az Isten mennydörgése, hangosan a fülembé kiáltanak, melyek abban úgy hangzanak, mint a sirharangok szava, bagoly és hollókrárogás, mint vihar, jégeső zivatar, ordítás, fogesikorgatás és jajkiáltások iszonyu vegyülete. —

Néha így szólok magamhoz: „Bátorodjál!” mit előtted annyi millió kiállott, s utánad is oly sok millió fog kiállani, arra te is képes vagy. De rettenetes mégis a léleknek erőszakos elválása a testtől, mintha csak egy tagot akarnának erről leszakítani, vagy mintha gyöngéd szeretetű házastársaknak kellene egymástól elválni és pedig egyszerre. — Természetesen, a halál a bün zsoldja és következménye, mikép hagyhatna hát a méregfa gyümölese hátra kedves eredményeket! —

Hozd meg önkényt az áldozatot, a mit úgy is hoznod kell; csinálj a szükségből érényt; szoktasd magad a kikerülhetlenhez, hisz nem várhatod, hogy egyedül a te kedvedért kivétel történjék; esőköld meg a vesszőt, melylyel téged büntetnek, hisz megérdemled a büntetést. Ne küzdj a sarló ellen, mely téged learat, mert másképp nem juthatsz az Urnak esürrébe.

A szülés mindenkor fájdalommal van összekötve, de a szülés után örvend az anya; a te születésed is ama világra, nem történhetik fájdalmak nélkül, és ha meghal is az anya, csak a nemes sarjadék maradjon meg az életnek. —

Nem, én nem akarok többé remegni és csüggedezni, hisz én Jézus azon ősi egyházának hive vagyok, mely egy, szent, apostoli és közönséges; s mert erős a hitem, azért szilárd reményem is. A félelmes össze nem hangzások, az általam hallott zavart hangok, egykor majd mennyei zengeményben oszlanak fel. Nem idegenkedem a komoly követtől többé, kit a halál képében a mennyei atya küld hozzám, hogy általa magához szólítson. Élek vagy halok, csak az Uré vagyok én. Ama kéz, mely engem oly félreismerhetlenül vezetett az élet-pálya sokszor borús utjain, annak végén is támogatand engemet. — Már ezentul jobban fogom életnapjaimat használni, aztán jöhet bátran az est vagy az éj!

Karsu Arzén.

M e g n e c s a l j a n a k !

Jézus mindenható, tehát Isten!

Adatott nekem minden hatalom a mennyben és a földön. (Máté 28, 18.) A mennyben ugyanis embernek fia. (Ján. 5, 27.) Ha nekem nem hisztek, a cselekedeteknek higyetek, hogy meg-

ismerjétek és higyjétek, hogy az Atya énbennem van és én őbenne. (Ján. 10, 38.)

Jézus itt esodateteire hivatkozik istenségének bebizonyi-

*

tása végett. Most azonban számüznék a esodákat, ha eltagadhatnák, hogy maga a természet is az Isten nagy esodája. A esodák, mint történet dolgok nem elméletiek, hanem a történelemhez tartoznak. És lehetséges-e tényeket tagadni azoknak megfoghatlansága miatt? — Hasztalan azok ellen okoskodni, mert a mi egyszer megtörtént, nem lesz az soha meg nem történté.

Rabbi! — mondá Nikodém Jézusnak — tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem teheti e esodajeleket, a a miket te eselekszel, ha csak az Isten nincs vele. (Ján. 3, 2). Lássuk csak mily hatalommal rendelkezett ő?

Szav a mindenható. — Intett a szélvésznek, paranesolá a háborgó tengernek: Hallgass! némulj el! és nagy esend lön. (Márk 4, 39). Előre tudta-e tán, mely perczben szünik meg a vihar? Akkor is esoda az, mert azt is csak Isten tudhatja.

Mondá a száraz kezűnek: Nyujtsd ki kezedet! és az egyszerre éppé lett. (Máté 12, 13).

Paranesolá Péternek, hogy járjon a vizen, ezen egyetlen szóval: Jer: és már a vizen járhatott. (Máté 14, 28—29).

Soha se teremjen rajtad gyümölcs! mondá a fügefának, és az reggel már gyökerestől ki lön száradva. (Márk 11, 20).

Szólíta a megbűzhödött halottat: Lázár jöjj ki! és a negyednapos halott kijött a sírból. (Ján. 11, 39—44).

Egyetlen szözata: Én vagyok! hanyat dönté a katonacsapatot, mely elfogására ment ki. (Ján. 18, 5—6).

Ime, ha nem tudnók is, meddig terjedhet a természet ereje mégis biztosan tudjuk azt, hogy egy paranes-szóra sem a vihar meg nem áll, sem a tenger el nem némul, sem a nyomorék föl nem épül. Próbálja meg bár a kételkedő: kiszárad-e szavára az élöfa? föltámad-e a halott? vagy hanyatt ejt-e az egy csapat katonát? — Ismerjétek meg Istent mindenható szavairól!

Akarata mindenható. — A názáretiek a hegytetőre vivék Jézust, hogy onnan leléjkék és megöljék; ő pedig e dühös erőszakot egyetlen akaratával tönkretette és kiment közülök. (Luk. 4, 29—30).

Csak akarta, hogy a tenger hullámai fölött járhasson, és azon járult tanítványaihoz a hajóba, kik mondák neki: Valóban az Isten fia vagy! (Máté: 14, 25—33.)

Meg akarák őt kövezni a templomban; de azt nem akarván, átment közöttök. (Ján. 8, 59). — A mennybe is akaratának hatalmával ment föl. Fölemelvén kezeit — mondja az evangéliom — megáldá őket, és midőn még áldaná, elváltak tőlök és a felhő befogadá őt szemeik előtt. (Luk. 24, 50—51. Ap. es. 1, 9.)

Töltsétek meg a vedreket vízzel, mondá a kánai nászban, és a víz finom borra lett esupán akarata által. (Ján. 2, 7—9.) Ezzel is bebizonyítá, hogy ő a bornak teremője. Titok ugyan ezen átváltozás; de ép oly titok az is, hogyan változik bornedvvé az esővíz a szőlőben? S ha változhatlanoknak teremé is Isten a természet törvényeit, de nem maga részére tevő ő azt, a ki független ura a természetnek, hanem a mi számunkra. Azért az ily kivételeket, mint ezen esoda is, örök határozataiba foglalá. A kivételek ugy sem döntik meg az általános törvényt.

Illetése mindenható. — Illeté a poklost és mondá: Akarom tisztulj meg! és az megtisztult. (Máté 8, 2—3).

Kezét fogá meg a Péter anyósának és rögtön elhagyta a hideglelés. (Márk 1, 30—31). — Rátevé a kezét egy meggörnyedt nőre, és az fölegyenesedett. (Luk. 18, 11—13). — Megfogá kezét a Jairus holt leányának, és mondá: Leány kelj fel! s az föltámadt. (Márk. 5, 22—42). — Így volt az, ha mások illették is őt, vagy ruháját. A vér folyásos nő, hátul illett ruháját, és tüstént meggyógyult. (Máté 9, 20—22.) Mert az evangéliom szerint: Erő mevé ki belőle és meggyógyíta mindeneket.

(Luk. 6, 19.) Azért az utezakra vivék a betegeket és kérék őt, hogy csak köntösének szegélyét illethessék, és a kik illették, meggyógyulának. (Márk 6, 56.) S hol a teremett erő, mely elűzhesse egy illetéssel a nyomort, és a holtat életre szólíthassa?

Áldása mindenható. — A pusztában őt kenyeret és két halat áldott meg. S ime azzal ötezer embert tartott jól a megelégedésig, a gyermekek- és nőken kívül, mégis 12 kosár hulladéka maradt. (Márk 6, 40. és Máté 14, 17—21.) A zsidók kenyere pedig csak lepény nagyságu vala; máskép el nem birt volna egy ember 20 kenyeret egyetlen zsákban. (Kir. IV. 4, 42.) Máskor megint jóltartott ő 4 ezer férfit: hét lepény-kenyérrel és néhány kaláeskával. A megáldott kenyérből mégis hét kosár morzsalék maradt, mintha semmi sem fogyott volna el belőle. (Máté 15, 34—38.) — Ezekkel bebizonyítá, hogy ő a kenyér teremője. Sőt azt is, hogy a ki itt megsaporítá a kenyeret, az sokasítja meg a fölbe szórt buzamagvakat is.

El kell ez előtt némulni minden hitetlenségnek, mert az éhséget nem lehet sem elokoskodni, sem elbüvölni. Épen azért tette pedig e esodát, hogy nem vala mit enniök. (Márk 8, 2—3) Lehetetlenség a hasnak beszélni, mert ninesenek fülei.

Hatalma független az emberi hittől. — Jézus a nyomoréktól nem azért kívánt hitet, hogy az gyógyítsa őt meg; hanem azért, hogy megjutalmazza őt, ha hiszen ő benne. A hit nem vala a nyomornak gyógyítója, hanem a hittel érdemlé ki a nyomorék, hogy higyenek ő benne is. (Ján. 14, 1) Nem hite gyógyítá meg az inaszakadtat sem, hanem a mások hitének jutalmául gyógyította meg őt az Ur (Márk 2, 3—11) Názáretben, mondja az evangéliom, nem tön sok esodát, az ő hitetlenségök miatt. (Mát. 13, 58) De, nem azért, hogy a hitlenségnek nines gyógyereje, hanem esupán, hogy méltatlanok valának a jutalomra. S miért vesztegessé jötéteményeit oly halátlanokra, a kik gyilkosai akartak lenni hitlenségéből? Jézus, maga is megmondá nekik, miért nem tesz nálók annyi esodát, mint Kafarnaumban. Bizony mondom nektek, így szóla, egy próféta sem kedves hazájában. (Luk. 4, 23—24)

Ez vala oka, hogy ott sok esodákat nem tön. — Az ő hatalma független vala. Hiszen, kívánt-e hitet a szélvésztől, hogy azt elnémíthassa? vagy ama csapat katonától, mely elfogni akarta, hogy a porba dönthesse egyetlen szavával? Akarsz-e meggyógyulni? kérdé a bethesdaí sinlödötől. Kelj fel! paranesolá neki, és az meggyógyult. (Ján. 5, 5—8) Kért-e hitet a vakonszülöttől? Nemde, csak meggyógyulása után tudakozá tőle: Hiszesz-e az Isten fiában, .. a ki veled szól? (Ján. 9, 35—37.) Kívánt-e hitet, akár a naimi holt ifjutól, akár annak siráukozó anyjától? Épen nem, csak paranesolá neki: Ifju! neked mondom, kelj fel! (Luk. 7, 11—16.) — Így tön ő Malkussal is, a kinek levágta a fülét, Péter: csak illetté azt, a nélkül, hogy hitet követelt volna tőle, és az meggyógyult. (Luk. 22, 51.) stb. Független vala az ő hatalma minden emberi hittől.

Hatalma a távollevőkön. — Menj el, mondá a pogány századosnak, és a mint hittél, ugy legyen neked! és otthon, meggyógyula az ő inaszakadt szolgálja. (Máté 8, 6—13) — Legyen neked, a mint akarod! mondá egy pogány nőnek, kinek otthon leánya gyötrődött vala, és az meggyógyult azon perczben. (Mát. 15, 22—28.)

Térj vissza, a te fiad él! jelenté a királyi tisztnek, és annak fia, a távoli Kafarnaumban meggyógyult. (Ján. 4, 46—52) Nemde, ezek mind távol voltak, a kiket nem illethete, meg nem igézhető, meg nem delejezhete, hitüket sem kérdezhető, még is meggyógyultak szavára. —

Máskor, tíz poklos férfi, távolról kiáltá neki, hogy könyörüljön rajtuk. Menjetek! mondá Jézus, mutassátok meg magatokat a papoknak! és megtisztulának. (Luk. 17, 12—14) S nem a mindenható szava-e az, mely egyszerre távolról tíz poklost éppé tehet?

A poklosság ugyanis a vért rothasztja meg, és oly fehérré teszi a testet, mint a hó. (Móz. IV. 12, 10) A nép ennél fogva: vándor sirok-nak nevezé a poklosokat.

Hatalma a gyógyíthatlanokon. — A vérfolyá-

szavai: Nem szabad-e nekem azt tennem, a mit akarok? Talán gonosz a te szemed, hogy én jó vagyok? (Mát. 20, 15).

Ily gyógyíthatlan előttünk a süketnéma is, és ő egy ilyen-nel majd hasonlólag bánt. Félrevivé azt is, füleibe boesátá ujjait, nyálával illeté nyelvét, és mondá: Nyilj meg! és az tüstént hallott, és beszélt is. (Márk. 7, 33—35.) S mily roppant tény ez! Tudjuk nemde, hogy a néma azért nem tud beszélni, hogy süketen született, és nem hallván emberi szót, meg nem tanulhatta a nyelvet. Jézus tehát, midőn meggyógyítá a süketnémát,

Székelyek.

(L. Vegyések.)

sos nő, tizenkét évi szenvedése alatt, mindenét az orvosokra költé, még sem gyógyíthaták meg; Jézusnak pedig alig érinté ruháját, rögtön meggyógyult. (Luk. 8, 43) — Bethszaidában, egy vakot vivének hozzá. S ime, azt ő kivezeté a faluból, szemére köpött, és kezét boritá reá. (Márk. 8, 22—25) S miért tön ily fáradságot magának, kinek egyetlen szava, vagy csak illetése is meggyógyítá a vakokat? (Mát. 9, 27—29) Azért vezette ki, hogy éreztesse a lakosokkal ama szavait: Jaj nektek Bethszaida! (Mát. 11, 21) Bánásmódját pedig, megfejtik ezen

nem csak hallását, de a nyelvtudást is megadta neki. S nem isteni hatalom-e ez?

Ezen sokféleséggel pedig azt is bebizonyítá Jézus, hogy az ő hatalma független, oly szabad, mely nincs módhoz kötve, sem helyhez, vagy időhöz, és a körülményekhez, hanem úgy tesz, a mint neki tetszik, és ott, vagy akkor, a hol és a mikor akarja. Ime Jeruzsálemben, a 38 év óta sinlődőnek, csak azt mondá: kelj fel! és a gyógyíthatlan egyszerre meggyógyult. (Ján. 5, 5—9).

A zsinagógában előszólta egy asszonyt, a ki már 18 év óta görnyedve vala, és mondá neki: Megszabadítottattal betegségedtől (Luk. 13, 11—12), és az rögtön meggyógyult. S lehet-e teremtetett erőnek ilyeneket tenni?

Hatalma a szombat fölött. — Szabad-e szombaton gyógyítani? kérdék a zsidók. Jézus azért, hogy megmutassa isteni esodával, mily kedves legyen az Isten előtt, mondá a szárazkezűnek: Nyujtsd ki a kezedet! és az legott meggyógyult. (Mát. 12, 9—13).

Lehetséges-e pedig, hogy az Isten bünt diésítene meg esodával? — Ezt a zsidók nem értvén, parancsolá a betheszdai sínlődőnek: kelj fel! vedd fel az ágyadat és járj! és az meggyógyult. Szombat vala pedig azon napon. (Ján. 5, 2—9) — Ezt sem akarván érteni, meggyógyított szombaton egy vakonszülöttet. S hogy dolgozni lássák őt, a mi tilos vala szombaton, előbb a porból sárt csinált nyálával, és bekené azzal a vaknak szeméit, hogy az is munkába kerüljön, úgy küldé el mosdani a Siloám tavához. (Ján. 9, 6—7.)

Lőn erre zavar! Ez az ember, mondák a farizeusok, nem Istentől való, mert meg nem tartja a szombatot. Mások ellenben szólának: Hogy tehetne bűnös ily esodajeleket? (Ján. 9, 16.) Sohasem hallatott, hogy valaki megnyitotta volna a vakonszülöttnek szeméit. (Ján. 9, 33) S ki foghat kételkedni azon, hogy a sárkenőcs nem gyógyszer, hanem csak dologesimálás? Nem vala az neki szükséges, csak úgy mint máskor.

Nemde, ja vízkórost csak megilleté szombaton, és az tüstént meggyógyult. (Luk. 14, 1—4.) S mit bizonyított be e szombati esodákkal? Ama nagy igazságot, hogy: Az Emberfia a szombaton is ura, (Mát. 12, 8) az az: Isten, mert a szombat törvényét ő adta.

(Vége következik.)

E. L.

Világító-torony a keresztény élet tengerén.

Aprilis.

XIII.

Csak a bűnök miatt félhetek, egyedül ezek szomoríthatnak engemet.

A ki tökéletes akar lenni, nem szabad másra tekinteni, mint arra, mi Istennek tetszik.

Oly dolgokhoz, melyek valami nagyszerűek, közönségesen nagyravágyó felfuvalkodás esatlakozik.

Magadat egészen az Istennek ajánlani fel, egy fölséges előkészület a szent áldozáshoz.

Inkább meg akarok halni, mint egy bünt, habár boesándó is, teljes öntudattal elkövetni.

Minden földinek vége van; a világ egy színjáték, melynek vége gyorsan elközeleg.

Válaszd azt, a mit kívánni, választani és eselekedni kívánál, midőn halál-ágyadon fogsz feküdni.

XIV.

Minden jó, mi az Istennek tetszik; egyedül ő elégítheti ki vágyakodó szíveinket.

Nincs más jó, mint az Isten; nincs más rossz, mint a bűn. Mítsem fogok egyedül azért tenni, mert nekem gyönyört okoz. —

Minél inkább sanyargatja magát valaki ez életben, annál jobban fog örvendeni a más világon.

Azoknak, kik az Istent szeretik, a keserű édes, és az édes keserű.

A ki mindig azt akarja, mit az Isten, — annak mindig az van, a mit akar.

Az Isten kedves és szent akarata minden keserűt megédesít életünkben.

Karcsu Arzén.

HETI KRÓNKA.

Pest, april. 22.

(—ss—) A pesti első politikai casino megalakulása után a fm. Hercegprimáshoz füliratot intézett, melyre Ő Hercegsége az egyet tiszteletbeli elnökéhez, gróf Cziráky János ő exjához a következő választ küldeni méltóztatott:

Nagyméltóságú Gróf
és m. kir. Főkamarás Úr,
Kegyelmes Uram!

A legbensőbb örömmel és vigasztalással vettem a nagybecsű tudósítást, hogy a pesti politikai casino Excellentiád főelnöksége alatt megalakult.

A magasztos cél, melyet a társulat magának kitűzött, örvendetesen tanúsítja, hogy a nagyérdemű alapítók nem csak vallásos kötelmeik, hanem alkotmányos jogaik önértetével is bírnak.

Azon lelkesültség folytán, melylyel a társulat üdvös munkásságát megindítá, nem kételkedhetem, hogy buzdító példája a főváros katolikus polgárságát öntudatra és sorakozásra fogja ébreszteni; mert az ellenkező áramlattal szemben csak egyesült erőnek sikerülhet mindazon szent jogok sértetlenségét biztosítani, melyek a katolika egyházat, a katolikus híveket és katolikus családokat minden igazságos államban, de még inkább hazánkban megilletik, melynek polgári szabad alkotmánya a kath. egyház emlőin serdült fel.

A katolikusok még nem engedhetik azt, hogy egyházunk az állam irányában más felekezeteknél kevesebb függetlenséggel bírjon, s e jogos igény megőrzésére a katolikusok annál nagyobb biztossággal és megnyugtatóssal sorakozhatnak, mert munkásságuk egyedül a vallás, az erkölcs, a törvényes szabadság és a társadalmi rend határai közt forog s tevékenységökből ép oly üdvös eredmény árad a hazára, mint az egyházra.

Teljes részvétellel s figyelemmel fogom a tisztelt casino további fejlődését kísérni, törekvéseiben támogatni s jótékony vívmányainak örvendeni, és semmi kétségem nincs, hogy e zsenge intézet excellentiádnak mindenha igazolt vallásosan böles, erélyes és tapasztalt kalauzolása mellett fel fog erősödni, s mindazon szép reményeket valószínűsíten, melyeket az országban minden jó katolikus annak keletkezéséhez fűzött.

Midőn tehát mind az összes társulat, mind annak egyes tagjai számára főpásztori áldásomat küldeném, — excellentiád tapasztalt szives indulataiba ajánlott benső hazafiai tisztelettel maradok Budán, 1871. márczius 12-én.

Excellentiádnak

alázatos szolgálja
Simor János,
esztergami érsek.

— A Szent-László-Társulat f. hó 20-án délután 4 órákor Ipolyi Arnold kanonok s társulati alelnök ur elnöklété alatt tartott választmányi gyűlésben alelnök előadván, miszerint a

társulat márczius hóban, mint az eleve tervezve volt, a Szent-István-Társulat közgyűlése utáni héten nem volt megtartható, mivel éppen azok, kiknek megjelenését a közgyűlésen a választmány ohajtotta volna, a congressusi folytonos ülészek miatt nem vehettek volna abban részt. Ennélfogva tehát szükséges volt azt, tekintettel a bekövetkezett husvétii ünnepekre is, elhalasztani.

Alelnök indítványára a közgyűlés folyó évi május hó 21-ke re tüzetett ki. Az egyetemi templomban reggeli 9 órakor esünces szentmise tartatik, s közvetlen utána a seminarium földszinti nagy termében a közgyűlés megindittatik. Ez alkalommal csak egy előadás fog tartatni, melyet Majer Károly ügyvéd, társulati alelnök ur volt szives elvállalni.

A segélyzések vételéről beérkezett elismervények bemutatása tudomásulvétele után fölvetettek a folyamodások. Petrács Inceze, klézsei esángó lelkésznek egyházi szerek s öltönyök vásárlására 200 forint adományoztatott. A pesti szent-ferencz-rendi zárda főnöke szives volt magára vállalni azon szükségletek bevásárlását s elküldését, melyek a Petrács Inceze folyamodványában felsorolt esángó községeknek küldendőek lesznek.

A thuróc szent-mártoni r. kath. községeknek a templom leggett szentélyének kiépítésére 150 frt szavaztatott meg.

A galaczi oláhországi r. kath. magyar hitközségnek a temploma megkezdett bekerítésének befejezésére 60 frt ajánlatott föl.

Végül a Budán alakult kath. legényegyletnek segélyzésére 100 frt határozatott.

— Pauler oktatásügyi miniszter ur ma szólalt föl először az országgyűlésen, és sajnálatosan meg kellett győződünk, hogy a katolikusoknak ő sem mer igazságot szolgáztatni. Pártolta a kir. tetszvényt, vagyis, ha a pápának írni valója van a püspökökhöz, azt csak úgy szabad kihirdetni, ha a kormány helyben hagyja. Fölösleges mondanunk, hogy ez az igaz szabadsággal ellenkezik. — T. i. a miniszter felelvén Schvarcz Gyulának a családokozhatlansági dogma kihirdetését s a placetum fentartását illetőleg tett interpellatiójára, kijelenté, hogy a családokozhatlanság dogmájának kihirdetéséről hivatalos tudomása nincs; a székesfehérvári püspök felkérte ugyan Eötvöst, hogy a híveihez intézett s a vaticani zsinat tárgyával foglalkozó körlevelének szétküldését ne akadályozza; ez Eötvös halála előtt történt közvetlenül, ő figyelmeztette a püspököt a tetszvény jogot egész terjedelmében fentartó miniszteri rendeletre.

A kormány a tetszvényt elévültnek nem tartja, annak foganatba vétele iránt intézkedett is, mert ebben látja azon hathatós eszközt, melylyel a király az állam jogait s a magyar közjog függetlenségét védheti; a placetumot nem tartja a lelkiismeret szabadságával ellenkezőnek, az eskis oly rendeletekre vonatkozik, melyek az ország törvényeivel, fejedelmi jogokkal vagy az ország nyugalmaival ellenkeznek (?) A magyar kormány tehát a tetszvényt teljes mérvben s egész kiterjedésben fentartja.

Ezután felel Ghyezy K. interpellatiójára.

Röviden, az indoklásra ki nem terjeszkedve, jelenti ki, hogy az ügy érdemére nézve nem nyilatkozhatik, miután a congressus munkálata a kormánynak betérjesztve nincs; védi az alakulás törvényességét, mely megfelelt az eddigi eljárásnak s biztosítja a házat, hogy az országban szerenésesen hajtathatik végre a törv.-hozás beléegyezése nélkül; a mi meglevő törvényes állapot megváltozását célozza, mihelyt a munkálat hivatalos bírtokába jut, azt a háznak be fogja terjesztetni.

— Az országgyűlés működési idejére nézve, mint hallani, abban történt megállapodás, hogy a mostani ülészek május 22-én, tehát a pünkösdi ünnepekkel befejeztetik. Az új ülészek június első napjain fog megnyitvatni, a mikor is a ház megválasztandja tisztviselőit és a pénzügyi bizottságot. Ezzel a képviselők hazabocsáttatnak, és szeptember első napjaira fognak ismét összehívatni. Ekkor a kormány előterjesztendi a jövő évi költségvetést, mely a pénzügyi bizottsághoz fogván utasittatni, a képviselőház október közepéig elnapolja magát. Minthogy a közös költségvetés a delegatiók által júniusban fog megszavaztatni, annál fogva a képviselőház október-decemberben az egész budgetet elvégezheti. És ezzel valahára — föltéve, hogy a „körülmenyek“ ezen egész tervet halomra nem döntik — a budgettárgyalással jó rendbe jutunk.

— Az országgyűlés szünetideje a miniszteri tanácsban is szóba jött. A kormány részéről Horvát Boldizsár kinyilatkozta, hogy a nyári hónapok alatt nem lesznek ülések. Azonban csak hozzávetőleg lehet még most határozni, miután a képviselőház szemközt a tárgyalandók halmazával, abban a helyzetben van, hogy ráférne, ha 24 órából 48-at tudna csinálni. A szándék az, hogy a jelen ülésfolyam május végén bezárassék, s aztán az új ülésfolyam rögtön megnyilván, a megalakulás után júniustól szeptemberig szünetelne. Szeptemberben bemutatná a kormány az 1872-ki költségvetést, mely a pénzügyi bizottságnak adatván át, ezalatt a ház ismét szünetelne. Remélik, hogy így a budget-tárgyalást még ez évben be lehetne fejezni, s újévtől a hátralevő javaslatokra kerülne a sor. Ápril hóban aztán véget ér az 1869—72-ki országgyűlés.

— Nándor-Fehérvárról írják, hogy mihelyt befejeztetnek a magyar kormánnyal a pest-kikindai pályának Belgrádig való folytatása végett indított tárgyalások, a szerb kormány azonnal hozzáfog a vasutepítéshez a Mogavölgy felé.

— A bécsi pápai nunciús hivatalosan értesített, mikép Antonelli bibornok megérkezése közelebb várható Bécsbe.

— Hallomás szerint Trauttmansdorff helyett Kálnoki ez időben londoni követségi tanácsos, neveztetnek ki ideiglenes végrehajtó római követnek.

— Franciaországban Páris körül még mindig dul a testvérhárc. A lázongók azonban többnyire a rövidebbet húzzák, s így reméljük, hogy nemsokára a polgárháboru meg fog szünni.

— Azon párisiak száma, kik márczius 18-ka óta kivándoroltak, 500,000-nél többre rug. Favre ezüstkincesin kívül még Thiers és több más bankár kincsei is a pénzverednek adattak át. A korona-ékszerek megtaláltattak és azonnal confiscáltattak.

— Antonelli bibornok a pápa nevében következő levelet intézett a francia kormánynál levő pápai nunciushoz: „Nagy-méltóságú s főtisztelendő ur!

„Azon sokféle és mély szorongatás közepett, melyeket a pápának a Romában jelenleg uralkodó állapot miatt túrnie kell, nem szünnik meg gondoskodását Franciaország, az egyház elsőszülött leánya felé irányozni, melynek szájalomra méltó sorsa mindig fölébreszté irányábani részvétét; nem is mulasztotta el az alkalmat, hogy amennyiben lehetséges volt, azon csapatot megkönnyebbitse vagy enyhítse, melyet egy szerenés-telen hárc reája mért.

„Most, midőn a háboru megszűnt, különös vonzalommal veszi szivére az egyház fiai oly kiváló részét ért szomorú következményeket, melyek szükségképen sujják azon tartományok lakóit, melyeket a háboru csapatjai kiválóan értek.

„Ő szentsége nem kételkedik azon, miszerint minden fran-

ezia püspök, kiknek buzgalmáról oly számtalan bizonyítékai vannak, minden hitelhető erővel oda fog járulni, hogy megyebeli híveinek, a könyörület azon érzete által vezetettve, mely legszentebb vallásunk egyik főjellege, segítségére siessen, és érettek mindent el fognak követni, a mit csak különös állásuk megenged."

"Részéről ő szentsége e ezétra 10-ezer frankot adományoz és nagyméltóságod gondoskodására bizza azt, vagy egy, e ezétra alakítandó bizottmányak, vagy más bizalmat érdemlő egyéniségek átadni."

"A hü ragaszkodás és gyöngéd odaadás annyi bizonyítványai után, melyeket Francziaország minden időben tanúsított irányában, kedvesebb lett volna a szent atyának nagyobb mértékben venni részt, mely jobban felelt volna meg mérhetően elismerésének."

"De Francziaország tudja, hogy szíve sugallati legyőzhetlen akadályra találhat azon szorult helyzetben, melybe hozott, midőn mindentől megfosztva, birtokaiból és jövedelmeiből kivetkőzve, kényszerülve lön a katolika világ nagylelkűségétől várni a szükséges segélyt saját és leghívebb szolgálai föntartására. Midőn ekkép a szent atya szándékait teljesítém, még szükségesnek tartom excellentiádat legmélyebb tiszteletemről biztosítani. —

Róma, márcz. 1. 1871.

Antonelli, bibornok."

Vegyések.

Mai képünk bemutatja a székelyeket, ezen őstisztaságu hűnt, mely Erdély bérezei közt lakik. Reméljük, hogy nem sokára róla lapunkban részletesen fogunk szólhatni.

— A magyar főpap bátorsága. Egyszer Urbán Károly, a 48—49-ki események egyik szomorú-élménye, elküldi hadsegédét Kovács Miklóshoz azon kéréssel, hogy a püspök látogassa őt meg, mert fontos dolga van vele. A hadsegéd elmegy, s ékes német nyelven előadja Kovácsnak, hogy mi járban van. A püspök végighallgata nagy türelemmel, s mikor a segéd elvégezte mondókáját, becsöngette huszáriját. "Hívd be fiam Lönhard tisztelendő urat" (a jelenlegi kolozsvári plébánost) Lönhard bejött s kérdi, hogy mit akar ő exciája. "Fiam, ez az ur — szolt Kovács — az Urbán hadsegédére mutatva — valamit beszélt nekem németül, kérd meg, hogy beszélje el neked is, s aztán te magyarázd meg nekem, hogy mit akar." — De hisz Excellentiád jól érti a németet. "Tedd fiam azt, a mit mondtam — vágott Lönhard szavába az öreg ur, én nem értem a német nyelvet, érte? nem értem!" Lönhard engedelmességet. A tiszt elbeszélte tehát ismét, miért jött, s a titkár megmondta aztán, hogy mit akar az az ur. "Hát ki az az Urbán Károly ezredes?" Lönhard olyan képet kezdett vágni, mint a ki meg nem foghatja, hogy a püspököt mi lelta: egyszer nem akar németül érteni — pedig jól tud — aztán meg nem akarja ismerni Urbánt, a kit még a szopós gyermeknek is "muszáj" volt ismerni. A tiszt nagy botránkozással hallotta, hogy ő excellentiája nem tudja, ki legyen Urbán. Megmondta tehát — Lönhard pedig tolmácsolta tovább a magyarázatot. Kovács Miklós a magyarázatra adott aztán ilyenforma választ: "Mondd meg, Lönhard fiam, ennek az urnak, hogy én még Isten kegyelméből erdélyi püspök volnék. Mikor ő felsége Kolozsvárra fog jönni, vagy az udvar valamelyik tagja, ismerni fogom kötelességemet, hogy udvarl-

somat tegyem, — de Urbánt most sem ismerem, nem is fogom ismerni, s ha mégis valami dolga van velem, tessék neki hozzámm fáradni, mert máskülönben bizony nem fogunk soha találkozni egymással." Ezzel aztán szépen ott hagyta a szárnysegéd urat, Urbán pedig másnap egész katonai díszben tisztelegte az öreg urnát s megtanulta, hogy milyen ur egy erdélyi püspök.

— **Magas gyámtya.** Ha egy atya nagy vagyont hagy maga után és gyermekei még kiskorúak, akkor azoknak gyámot rendel, ki nevelésüket befejezi és a vagyont kezeli. — Így a bérmlás szentségében a mennyei Atya gyámul rendel a Szentlelket, hogy mennyország polgáiraivá neveljen bennünket és kezelje a gazdag kegyelemkincsét, mely a keresztségben jutott osztályrészünkül.

— **Minden nagynak kicsi a kezdete.** Egy gyilkos keserű szemrehányásokat tett anyjának az akasztófa alatt, hogy nem tiltotta el neki soha gyermekkorában az állatok kizárását, mert ez által — ugymond — egészen érzéketlenné váltam, úgy hogy utoljára már azt vettem semmibe, ha embert kínoztam — vagy gyilkoltam.

— **Apró bűnök.** Valamint a sok vékony és egyenkint könnyen elszakítható szálaból lesz az erős kötél: úgy az apró bűnök is folytonos ismétlés által, a léleknek elszakíthatatlan hurokjává válhatnak.

— **Hasonlat.** Valamint a ruhának a moly, és fának a szu: úgy árt az egészségnek is az irigység.

— **Két koldus.** A szentírás egy helyen két koldusról emlékezik, az egyik tudjuk kiesoda: a dusgazdag ajtaja előtt fekvő szegény Lázár; ő a gazdag asztaláról lehulló kenyérmorzszákkal is megelégednék, de ezt is megtagadják tőle, s csak az ebek nyaldossák sebeit. A másik koldusról nem tudunk semmit? — a bíbor- és bársonyból öltözött és dözsölve vendégeskedő dusgazdag a másik nyomoru koldus. Lázár ez életben kenyérmorzszákat, a dusgazdag pedig a tulvilágan égő nyelvére egy esőp vizet koldult. Mondd, kedves olvasó, melyiket tartod a kettő közül szegényebbnek és nyomorubbak?... —

Rövid hírek.

— Honvédszászló-szentelés. Szabadkán f. hó 15-én szenteltetett fel az éjszak-bácskai 4-ik honvédszászlóalj lobogója. Az ünnepély délelőtt 10 órakor a plébánia-templomban vette kezdetét. Bevonultak a városi tisztikar és képviselőtestület Lénárd Maté polgármester vezetése alatt; majd a fényesen öltözött zászlóanya, ifj. b. Rudics Józsefné, szül. Voits Erzsébet urnő, a 4. zászlóalj paranesnoka, Gélích Richard ezredes karján. A diszmise után, segédletével az oltártól lejött az asztalhoz, melyen a zászlóanya által ajándékozott zászlószalag feküdt, s a mely előtt a zászlótartó állott a fölszentelendő lobogóval. A szertartást vezető plébános a föltartott zászló előtt rövid, de kitünő s a hazafias szellem melegétől áthatott beszédet tartott. Ennek végeztével kezdődött maga a fölszentelési szertartás, melyet kívül a honvédség üdvözlése s zeneharsogás kísért. Következett a szögbeverés, melyet a szertartást vezető lelkész kezdett meg s folytatott közvetlenül a zászlóanya, a koszoruleányok, utánok Gélích ezredes, a zászlóalj paranesnoka, majd Pongrácz alezredes, Szabadka város nevében Lénárd M. polgármester: a zászlóalj részéről pedig valamennyi tiszt, utánok az altisztek sorrendben a közemberig.

Folytatás a mellékleten.

— Liszt Ferencz közelebb Rómába indulván, elutazása által a zenekedvelők egylete fényes diszlakomát rendezett díszteleterre. — A lakomán, mely a zenekedvelők egylete helyiségében tartatott meg, a főváros zenevilágának képviselői, Liszt szerzői, a nemzeti színház tagjai közül stb. voltak jelen. A lakoma igen élénken folyt, a főkösztöntések hosszú sora sem hiányzott, melyben mindnyájan éltetvén a zongorakirályt, megismerésük azon ohajt is kifejezték, hogy mennél hamarabb megismerésük ismét a magyar fővárosban. Liszt megígérte, hogy augusztusban már újra Pesten lesz, mit zajos eljennel fogadtak.

— Gyászjelentés. A váczvárosi kath. papság szomorodott szívvel jelenti Krisztusban szeretett testvére, Vida Mihály, váczmegyei aldozár-, hittudományi koszorús, s a püspöki párvédelemben az alapzatos és ágazatos hittan r. tanárának, f. hó 14-kén d. e. 11 órakor, életének 31-ik évében a haldoklók szent-ségének ájtatos folytéléte után, tüdő-gümőkórban történt gyászos kimúltát. Az ő. v. f. neki!

— Nyári Pal, országyűlési képviselő s Pest megye első alispánja, a dunaparton levő Stein-féle ház negyedik emeletéről leugrott és azonnal szörnyet halt. A temetés vasárnap ment végre.

— Thury Mihály kapuvári plébánost a győri székesegyház tiszteletbeli kanonokává neveztetett ki.

— A kaposvári gymnasium újabb épülete költségeinek fedezésére m. Kovács Zsigmond pécsi megyés-püspök 500 frtot ajándékozott. E gymnasiumot 8-osztályra akarják emelni.

— Egerből írják: Papnövendékeink közül 7-én, vagyis azok, kik 1851-ben születvén, a sorozás alá eső korszakban vannak, husvét keddjén a megyeházhoz idéztettek s megvizsgáltatván, 5-én mint alkalmasak besoroztattak és az ugyanekkor besorozott 5 eisterei növendékekkel együtt mőzesvallásu örmester által azonnal föl is eskettettek s azon utasítással bocsátattak el, hogy ha háboru ütne ki, be fognak hivatni s vagy a kórházban, vagy fegyver alatti szolgálatban alkalmaztatni. Jelenlegi 50 papnövendékünk között 18 részint honvédek, részint rendes katonának besorozott egyén vagyon.

— Az egeri főkapitány ismét fényes példáját adá bőkezűségének és a kath. tanügy előmozdítása iránt már sokszor tanúsított nemes érdekelttségének, midőn a mult napokban az egyházmegyei tanítóképezde felszerelésére 1000 frtot ajánlott azon föltétel mellett, hogy amennyiben ez összeg a felszerelésre teljesen igénybe nem vétetnék, az alaptökéhez esatolassék.

— Szemerere Bertalan hamvainak, Budáról Miskolcra való átszállítását illetőleg már intézkedett a megyei bizottmány. A koporsó május 1-ső napján érkezik Miskolcra, hol az egész megyei tisztikar várni fogja, s a Palóczy sirjának közelében temettetik el. A város pedig emlékszóbot akar neki emelhetni a legszebb terek egyikén.

— Karezagon egy csodagyermeket bámulnak, ki a leg-sötétebb szobában földre dobott tüt vagy más apró tárgyat, mint világos nappal azonnal meglátja. Szeme épen olyan, mint a tengeri nyulé, és a sötétben tűzsugárzó fényvel bír.

Társulati értesítő.

Adakozások a Szent-László-Társulat részére. frt kr.

Az esztergami főegyházmegyéből: a nagy-szombati kerület 8 frt, a bajóthi kerület 6 ft 60 kr, Lopassó fiók-község 7 ft, vadkerti ker. 3 ft 69 kr,

somorjai 3 ft 96 kr, dunaszerdahelyi 5 ft 44 kr, párkányi 10 ft 40 kr, a sasvári 1 ft 25 kr, vadkerti 2 ft 60 kr, komáromi 7 ft, selyei 3 ft 50 kr, szentjánosi 5 ft 4 kr, szeniezi 6 ft 48 kr, nkosztoláni 2 ft 52 kr, hédervári 15 ft, szempezi 24 ft 92 kr, szalkai 2 ft 15 kr, udvardi 9 ft, drégelyi 7 ft 20 kr, esztergami 4 ft 44 kr, selyei 6 ft 80 kr, komáromi 1 ezüst huszas és 16 ft, vadkerti 4 ft 10 kr, szentjánosi 2 ft 52 kr, somorjai 11 ft 88 kr, a lévai 7 ft 92 kr, Lopassó fiók-község 7 ft 2 kr, jókeői ker. 2 ft 94 kr, verebélyi 9 ft, ezifféri plebánia 60 ft, szelözei pl. 1 ft, galgóczi ker. 4 ft 32 kr, a dunaszerdahelyi 23 ft 60 kr, nagy-tapolcsányi 4 ft 60 kr, eszjtái 8 ft 32 kr, báthi 8 ft 64 kr, budapesti 16 ft 40 kr, bozóki 1 ft 40 kr, kék-kői 6 ft 48 kr, bazini 13 ft 32 kr, párkányi 7 ft 58 kr, krakováni plebánia 137 ft, selmeci ker. 8 ft 64 kr, az újlaki 4 ft 82 kr és a budapesti ker. 36 ft. Összes. 546 15 és 1 ezüst huszas.

Az egeri főegyházmegyéből: Eger-város 266 frt 66 $\frac{2}{3}$ kr; a mezőkövesdi alesp. kerületben: Keresztes-Püspöki 1 ft, Mezőkövesd 2 ft, Szemerere, Sz. István és Szihalom 1—1 frt; a harsányi alesp. ker.: Alsóábrány 4 ft 32 kr, Bogács 1 ft 44 kr, Harsány, Sály, Szomolya, Zsércz 72—72 kr, Tard 1 ft 44 kr, pótlék 2 ft; — a polpári alesp. ker.: Emőd 2 ft 88 kr, Mály 72 kr, Ónod 10 ft 80 kr, Polgár 12 ft, Sajólad 19 ft, Sajó-Szöged 72 kr, Tiszakürth 1 ft 44 kr, Tisza-Palkonya 2 ft 88; — miskolezi alesp. ker.: Felső-Miskolez 5 ft, bold. Horváth Mihály volt sajó-sz. péteri lelkész hagyománya 10 ft; — a várkonyi alesp. ker. Arló 3 ft 30 kr, Nádasd 1 ft, Sajónémethi 2 ft, Sánta 1 ft, Várkony 4 ft 40 kr; — az egeri alesp. kerületben: Bakta 1 ft 8 kr, Bátor 14 ft 40 kr, Egerszalók 9 ft 20 kr, Felnémet 2 ft 16 kr, Felő Tarkány 10 ft 80 kr, Kistállya 1 ft 44 kr, Novaj 1 ft 60 kr; — a felsőhevesi alesp. kerületben: Balla 46 ft 10 kr, Bátorfő 4 ft, Bodony, Doregháza, Erdő-Kövesd, Pétervátony 4 ft, Reesk, Sirok, Szent-Erzsébet 2—2 ft; — a közpéhevesi alesp. kerületben: Al-Debrő 1 ft, Kápolna 4 ft; — az alsó-hevesi alesp. kerületben: Boconád 1 frt 90 kr, Erdőtelek 3 ft, Erk 1 ft, Heves 1 ft 50 kr, Kis-Köre 2 frt, Pély 1 frt 10 kr, Tarna-Méra 1 frt, Tarnaszentmiklós 3 frt 50 kr; — a tiszántúli alesp. kerületben: Kőtelek 3 ft 60 kr, Kumbegyes 1 ft 44 kr, Nagy-Körű 18 ft 72 kr, Tisza-Beő, Tisza-Füred 72—72 kr, Tisza-Örs 2 ft 16 kr, Tisza-Szalók 1 ft 44 kr; — a kunszentmártoni alesperos kerületben: Déva-Ványa 4 ft 16 kr, Fegyvernek 1 ft, Kunszent-Márton 5 ft, Tiszapüspöki 2 ft, Törökszentmiklós 3 frt; — a felsőpatai alesp. kerületben: Apez, Ecséd 3—3 ft, Fancsal, Horth 1—1 ft, Nagy-Rhéde 2 ft 88 kr, Pata 4 ft, Szurdok Püspöki 2 frt 50 kr, Tar 3 frt 6 kr; — a közép-patai alesp. kerületben: Gyöngyös (alsó-plebánia 3 ft, Gyöngyös-Halász, Gyöngyös-Oroszi, Gyöngyös-Tarján, Markaz, Saár, Visonta 1—1 frt, Solyos 5 frt; — az alsó-patai alesper. kerületben: Detk 1 ft, Karácsod 2 ft 72 kr, Nagy-Füged 2 frt, Vámos-Györk 1 ft, Visznek 1 ft 72 kr; — a felső-jászsági alesp. kerületben: Arokszállás, Csány 2—2 frt, Felső-Szentgyörgy 50 kr, Fénsszaru, Jakóhalma 1—1 ft, Jász-Berény 2 ft, Monostor 30 kr, az egész kerület együttesen 16 ft; — a kisvárdai alesp. kerületben: Kékese, Kisvárd, Mándok 1—1 frt; — a rakomazi alesp. kerületben: Gára 1 ft, Rakomaz 13 frt, Tisza-Eszlár, Tisza-Lök, Uj-Vencsellő, Zalkod 1—1 frt; — a nagykállói alesp. kerületben: Geszte-réd, Levelek 1—1 frt, Nagy-Kálló 5 ft, Nyir-Adony 1 ft, Pöcs-Petri 15 ft, Szent-György-Ábrány 1 ft, Uj-Fejértó 2 frt; — a püspök-ladányi alesp. kerületben: Balmaz-Ujváros 24 ft 40 kr, Böszörmény 1 ft, Egyek 6 ft, Kardszag 3 ft, Püspök-Ladány 2 ft, Szoboszló 1 forint. — Összesen 680 72

ezia püspök, kiknek buzgalmaról oly számtalan bizonyítékai vannak, minden kitelhető erővel oda fog járulni, hogy megyebeli híveinek, a könyörület azon érzete által vezetettve, mely legszentebb vallásunk egyik főjellege, segítségére siessen, és érettek mindent el fognak követni, a mit csak különös állásuk megenged.

„Részéről ő szentsége e célra 10-ezer frankot adományoz és nagyméltóságod gondoskodására bizza azt, vagy egy, e célra alakítandó bizottmányak, vagy más bizalmat érdemlő egyéniségek átadni.”

„A hü ragaszkodás és gyöngéd odaadás anyai bizonyítványai után, melyeket Franciaország minden időben tanúsított irányában, kedvesebb lett volna a szent atyának nagyobb mértékben venni részt, mely jobban felelt volna meg mérhétlen elismerésnek.”

„De Franciaország tudja, hogy szive sugallati legyőzhetlen akadályra találnak azon szorult helyzetben, melybe hozatott, midőn mindentől megfosztva, birtokaiból és jövedelmeiből kivetközve, kényszerülve lőn a katholika világ nagylelkűségétől várni a szükséges segélyt saját és leghívebb szolgáló főtartására. Midőn ekkép a szent atya szándékait teljesítém, még szükségesnek tartom excellentiádat legmélyebb tiszteletemről biztosítani. —

Róma, márcz. 1. 1871.

Antonelli, bibornok.

Vegyesek.

Mai képünk bemutatja a székelyeket, ezen őstisztaságú hunfajt, mely Erdély bérezei közt lakik. Reméljük, hogy nem sokára róla lapunkban részletesen fogunk szólhatni.

— A magyar főpap bátorsága. Egyszer Urbán Károly, a 48—49-ki események egyik szomorú- emlékü hőse, elküldi hadsegédét Kovács Miklóshoz azon kéréssel, hogy a püspök látogassa őt meg, mert fontos dolga van van vele. A hadsegéd elmegy, s ékes német nyelven előadja Kovácsnak, hogy mi járóban van. A püspök végighallgata nagy türelemmel, s mikor a segéd elvégezte mondókáját, becsöngette huszárját. „Hívd be fiam Lönhard tisztelendő urat“ (a jelenlegi kolozsvári plébánost) Lönhard bejött s kérdi, hogy mit akar ő exeiája. „Fiam, ez az ur — szolt Kovács — az Urbán hadsegédére mutatva — valamit beszélt nekem németül, kérd meg, hogy beszélje el neked is, s aztán te magyarázd meg nekem, hogy mit akar.“ — De hisz Excellentiád jól érti a németet. „Tedd fiam azt, a mit mondtam — vágott Lönhard szavába az öreg ur, én nem értem a német nyelvet, érted? nem értem!“ Lönhard engedelmessékedett. A tiszt elbeszélte tehát ismét, miért jött, s a titkár megmondta aztán, hogy mit akar az az ur. „Hát ki az az Urbán Károly ezredes?“ Lönhard olyan képet kezdett vágni, mint a ki meg nem foghatja, hogy a püspököt mi lelta: egyszer nem akar németül érteni — pedig jól tud — aztán meg nem akarja ismerni Urbánt, a kit még a szópós gyermeknek is „muszaj“ volt ismerni. A tiszt nagy botránkozással hallotta, hogy ő excellentiája nem tudja, ki legyen Urbán. Megmondta tehát — Lönhard pedig tolmácsolta tovább a magyarázatot. Kovács Miklós a magyarázatra adott aztán ilyenforma választ: „Mondd meg, Lönhard fiam, ennek az urnak, hogy én még Isten kegyelméből erdélyi püspök volnék. Mikor ő felsége Kolozsvárra fog jönni, vagy az udvar valamelyik tagja, ismerni fogom kötelességemet, hogy udvarlá-

somat tegyem, — de Urbánt most sem ismerem, nem is fogom ismerni, s ha mégis valami dolga van velem, tessék neki hozzájárulni, mert máskülönbén bizony nem fogunk soha találkozni egymással.“ Ezzel aztán szépen ott hagyta a szárnysegéd urat, Urbán pedig másnap egész katonai díszben tisztelkedett az öreg urnál s megtanulta, hogy milyen ur egy erdélyi püspök.

— Magas gyámtya. Ha egy atya nagy vagyont hagy maga után és gyermekei még kiskorúak, akkor azoknak gyámot rendel, ki nevelésüket befejezi és a vagyont kezeli. — Így a bérmálás szentségében a mennyei Atya gyámul rendeli a Szentlelket, hogy mennyország polgáraivá neveljen benünket és kezelje a gazdag kegyelemkincsét, mely a keresztségben jutott osztályrészünkül.

— Minden nagynak kicsi a kezdete. Egy gyilkos keserű szemrehányásokat tett anyjának az akasztófa alatt, hogy nem tiltotta el neki soha gyermekkorában az állatok kizárását, mert ez által — ugymond — egészen érzéketlenné váltam, úgy hogy utóljára már azt vettem semmibe, ha embert kioztam — vagy gyilkoltam.

— Apró bűnök. Valamint a sok vékony és egyenkint könnyen elszakítható szálakból lesz az erős kötél: úgy az apró bűnök is folytonos ismétlés által, a léleknek elszakíthatatlan hurokjává válhatnak.

— Hasonlat. Valamint a ruhának a moly, és fának a szu: úgy árt az egészségnak is az irigység.

— Két koldus. A szentírás egy helyen két koldusról emlékezik, az egyik tudjuk kiesoda: a dusgazdag ajtaja előtt fekvő szegény Lázár; ő a gazdag asztaláról lehulló kenyérmorzsákkal is megelégednék, de ezt is megtagadják tőle, s csak az ebek nyaldossák sebeit. A másik koldusról nem tudunk semmit? — a bíbor- és bársonyos öltözött és dözölve vendégeskedő dusgazdag a másik nyomoru koldus. Lázár ez életben kenyérmorzsákat, a dusgazdag pedig a tulvilágan égő nyelvére egy esőp vizet koldult. Mondd, kedves olvasó, melyiket tartod a kettő közül szegényebbnek és nyomorubbak?...

Rövid hírek.

— Honvédszászló-szentelés. Szabadkán f. hó 15-én szenteltetett fel az éjszak bácskai 4-ik honvédszászlóalj lobogója. Az ünnepély délelőtt 10 órakor a plébánia-templomban vette kezdetét. Bevonultak a városi tisztikar és képviselőtestület Lénárd Maté polgármester vezetése alatt; majd a fényesen öltözött zászlóánya, ifj. b. Rudics Józsefné, szül. Voimts Erzsébet urnő, a 4. zászlóalj paranesnoka, Gélích Richard ezredes karján. A diszmise után, segédletével az oltártól lejött az asztalhoz, melyen a zászlóanya által ajándékozott zászlószalag feküdt, s a mely előtt a zászlótartó állott a folszentelendő lobogóval. A szertartást vezető plébános a föltartott zászló előtt rövid, de kitérő s a hazafias szellem melegétől áthatott beszédet tartott. Ennek végeztével kezdődött maga a folszentelési szertartás, melyet kívül a honvédség üdvözlése s zeneharsogás kísért. Következett a szögbeverés, melyet a szertartást vezető lelkész kezdett meg s folytatott közvetlenül a zászlóanya, a koszoru-leányok, utánok Gélích ezredes, a zászlóalj paranesnoka, majd Pongrácz alezredes, Szabadka város nevében Lénárd M. polgármester: a zászlóalj részéről pedig valamennyi tiszt, utánok az altisztek sorrendben a közemberig.

Folytatás a mellékleten.

— Liszt Ferencz közelebb Rómába indulván, elutazása előtt a zenekedvelők egylete fényes díszlakomát rendezett tiszteletére. — A lakomán, mely a zenekedvelők egylete helyiségében tartatott meg, a főváros zenevilágának képviselői, Liszt ismerősei, a nemzeti színház tagjai közül stb. voltak jelen. A lakoma igen élénken folyt, a főkösöntések hosszu sora sem hiányzott, melyben mindnyájan éltetvén a zongorakirályt, egyszersmind azon ohajt is kifejezték, hogy mennél hamarabb üdvözölhessék ismét a magyar fővárosban. Liszt megígérte, hogy augusztusban már újra Pesten lesz, mit zajos éljennel fogadtak.

— Gyászjelentés. A váczvárosi kath. papság szomorodott szívvel jelenti Krisztusban szerettet testvére, Vida Mihály, váczmegyei áldozár-, hittudományi koszoros, s a püspöki papnöveldeben az alapzatos és ágazatos hittan r. tanárának, f. hó 14-kén d. e. 11 órakor, életének 31-ik évében a haldoklók szent-ségének ájtatos fölvétele után, tüdő-gümőkórban történt gyászos kimúltát. Az ő. v. f. neki!

— Nyári Pal, országgyűlési képviselő s Pest megye első alispánya, a dunaparton levő Stein-féle ház negyedik emeletéről leugrott és azonnal szörnyet halt. A temetés vasárnap ment végbe.

— Thury Mihály kapuvári plébánost a győri székesegyház tiszteletbeli kanonokává neveztetett ki.

— A kaposvári gymnasium újabb épülete költségeinek fedezésére m. Kovács Zsigmond pécsi megyés-püspök 500 frtot ajándékozott. E gymnasiumot 8-osztályura akarják emelni.

— Egerből írják: Papnövendékeink közül 7-én, vagyis azok, kik 1851-ben születvén, a sorozás alá eső korosztályban vannak, husvét keddjén a megyeházhoz idéztettek s megvizsgáltatván, 5-en mint alkalmasak besoroztattak és az ugyanekkor besorozott 5 cisterci növendékekkel együtt mőzesvallásu őrmester által azonnal föl is eskettettek s azon utasítással boesáttattak el, hogy ha háboru ütne ki, be fognak hivatalni s vagy a kórházakban, vagy fegyver alatti szolgálatban alkalmaztatni. Jelenlegi 50 papnövendékünk között 18 résznit honvédeknek, résznit rendes katonának besorozott egyén vagyon.

— Az egri főkáptalan ismét fényes példáját adá bőkezűségének és a kath. tanügy előmozdítása iránt már sokszor tanusított nemes érdekelttségének, midőn a mult napokban az egyházmegyei tanítóképezde felszerelésére 1000 frtot ajánlott azon föltétel mellett, hogy amennyiben ez összeg a felszerelésre teljesen igénybe nem vétetnék, az alaptökéhez esatoltassék.

— Szemere Bertalan hamvainak, Budáról Miskolcra való átszállítását illetőleg már intézkedett a megyei bizottmány. A koporsó május 1-ső napján érkezik Miskolcra, hol az egész megyei tisztikar várni fogja, s a Palóczy sirjának közelében temettetik el. A város pedig emléksobrot akar neki emeltetni a legszebb terek egyikén.

— Karcagon egy esodagyermeket bámulnak, ki a leg-sötétebb szobában földre dobott tüt vagy más apró tárgyat, mint világos nappal azonnal meglátja. Szeme épen olyan, mint a tengeri nyulé, és a sötétben tüzsugárzó fénynyel bír.

Társulati értesítő.

Adakozások a Szent-László-Társulat részére. frt kr.

Az esztergami főegyházmegyéből: a nagy-szombati kerület 8 frt, a bajóthi kerület 6 ft 60 kr, Lopassó fiók-község 7 ft, vadkerti ker. 3 ft 69 kr,

somorjai 3 ft 96 kr, dunaszerdahelyi 5 ft 44 kr, párkányi 10 ft 40 kr, a sasvári 1 ft 25 kr, vadkerti 2 ft 60 kr, komáromi 7 ft, selyei 3 ft 50 kr, szentjánosi 5 ft 4 kr, szeniezi 6 ft 48 kr, nkosztoláni 2 ft 52 kr, hédervári 15 ft, szempezi 24 ft 92 kr, szalkai 2 ft 15 kr, udvardi 9 ft, drégelyi 7 ft 20 kr, esztergami 4 ft 44 kr, selyei 6 ft 80 kr, komáromi 1 ezüst huszas és 16 ft, vadkerti 4 ft 10 kr, szentjánosi 2 ft 52 kr, somorjai 11 ft 88 kr, a lévai 7 ft 92 kr, Lopassó fiók-község 7 ft 2 kr, jókeői ker. 2 ft 94 kr, verebélyi 9 ft, ezifferi plebánia 60 ft, szelőcezi pl. 1 ft, galgócezi ker. 4 ft 32 kr, a dunaszerdahelyi 23 ft 60 kr, nagy-tapolcsányi 4 ft 60 kr, esejthai 8 ft 32 kr, báthi 8 ft 64 kr, budapesti 16 ft 40 kr, bozóki 1 ft 40 kr, kék-kői 6 ft 48 kr, bazini 13 ft 32 kr, párkányi 7 ft 58 kr, krakovani plebánia 137 ft, selmecei ker. 8 ft 64 kr, az ujlaki 4 ft 82 kr és a budapesti ker. 36 ft. Összesen 546 15 és 1 ezüst huszas.

Az egri főegyházmegyéből: Eger-város 266 frt 66²/₃ kr; a mezőkövesdi aesp. kerületben: Kesztvén-Püspöki 1 ft, Mezőkövesd 2 ft, Szemere, Szilvásváros és Szihalom 1—1 frt; a harsányi aesp. ker.: Alsóábrány 4 ft 32 kr, Bogács 1 ft 44 kr, Harsány, Sály, Szomolya, Zséz 72—72 kr, Tard 1 ft 44 kr, pótlék 2 ft; — a polpári aesp. ker.: Emőd 2 ft 88 kr, Mály 72 kr, Onód 10 ft 80 kr, Polgár 12 ft, Sajólad 19 ft, Sajó-Szöged 72 kr, Tiszakürth 1 ft 44 kr, Tiszapalkonya 2 ft 88; — miskolci aesper. ker.: Felső-Miskolc 5 ft, bold. Horváth Mihály volt sajó-sz. péteri lelkész hagyománya 10 ft; — a várkonyi aesp. ker. Arló 3 ft 30 kr, Nádasd 1 ft, Sajónémethi 2 ft, Sánta 1 ft, Várkony 4 ft 40 kr; — az egri aesp. kerületben: Bakta 1 ft 8 kr, Bátor 14 ft 40 kr, Egerszalók 9 ft 20 kr, Felnémet 2 ft 16 kr, Felő Tarkány 10 ft 80 kr, Kistállya 1 ft 44 kr, Novaj 1 ft 60 kr; — a felsőhevesi aesp. kerületben: Balla 46 ft 10 kr, Batory 4 ft, Bodony, Doregháza, Erdő-Kövesd, Pétervársára, Reesk, Sirok, Szent-Erzsébet 2—2 ft; — a középhevesi aesp. kerületben: Al-Debrő 1 ft, Kápolna 4 ft; — az alsó-hevesi aesp. kerületben: Boconád 1 frt 90 kr, Erdőtelek 3 ft, Erk 1 ft, Heves 1 ft 50 kr, Kis-Köre 2 frt, Pély 1 frt 10 kr, Tarna-Méra 1 frt, Tarnaszentmiklós 3 frt 50 kr; — a tiszántúli aesp. kerületben: Kötelek 3 ft 60 kr, Kunhegyes 1 ft 44 kr, Nagy-Körö 18 ft 72 kr, Tisza-Beő, Tisza-Füred 72—72 kr, Tisza-Örs 2 ft 16 kr, Tisza-Szalók 1 ft 44 kr; — a kunszentmártoni aesperes kerületben: Déva-Ványa 4 ft 16 kr, Fegyvernek 1 ft, Kunszentmárton 5 ft, Tiszapüspöki 2 ft, Törökszentmiklós 3 frt; — a felsőpatai aesp. kerületben: Apez, Ecséd 3—3 ft, Fancsal, Horth 1—1 ft, Nagy-Rhéde 2 ft 88 kr, Pata 4 ft, Szurdok-Püspöki 2 frt 50 kr, Tar 3 frt 6 kr; — a középpatai aesp. kerületben: Gyöngyös (alsó-plebánia 3 ft, Gyöngyös-Halász, Gyöngyös-Oroszi, Gyöngyös-Tarján, Markaz, Saár, Visonta 1—1 frt, Solymos 5 frt; — az alsó-patai aesper. kerületben: Detk 1 ft, Karácsond 2 ft 72 kr, Nagy-Füged 2 frt, Vámos-Györk 1 ft, Visznek 1 ft 72 kr; — a felső-jászsági aesp. kerületben: Árokszállás, Csány 2—2 frt, Felső-Szentgyörgy 50 kr, Fénsszarú, Jákóhalma 1—1 ft, Jász-Berény 2 ft, Monostor 30 kr, az egész kerület együttesen 16 ft; — a kisvárdai aesp. kerületben: Kékese, Kisvárd, Mándok 1—1 frt; — a rakomazi aesp. kerületben: Gára 1 ft, Rakomaz 13 frt, Tisza-Eszlár, Tisza-Lök, Uj-Vencsellő, Zalkod 1—1 frt; — a nagykállói aesp. kerületben: Geszteréd, Levelek 1—1 frt, Nagy-Kálló 5 ft, Nyir-Adony 1 ft, Pöcs-Petri 15 ft, Szent-György-Ábrány 1 ft, Uj-Fejéért 2 frt; — a püspök-ladányi aesp. kerületben: Balmaz-Ujváros 24 ft 40 kr, Büszörmény 1 ft, Egyek 6 ft, Kardszag 3 ft, Püspök-Ladány 2 ft, Szoboszló 1 forint. — Összesen 680 72

A kalocsai egyházi főmegyében: Haynald Lajos érsek 6 execa 100 frt, Nehiba János püspök 6 mlga 10 ft, N. N. 10 ft, Kubinszky Mihály prael. kanonok 8 ft, Lichtensteiger Ferenc kanonok 5 ft, Scherer János kanonok 5 ft, Schuster Constantin kanonok 5 frt, Hopf János kanonok 6 frt, Schreyer János kanonok 4 ft, Molnár János kanonok 5 ft, Bagó Gergely kanonok 2 ft, Majorosy János ez. kanonok 5 ft, Mayer Béla érseki tirkár 1 ft, Rónay István szentszéki jegyző 50 kr, Szabados Antal papnöveldei aligazgató 2 ft 44 kr, Inglückhoffer Károly hittanár 72 kr, Schweitzer József papnöveldei tanár 1 ft, Szöllősy János hitszónok 70 kr, Dr. Kovács Kálmán hittanár 1 ft 44 kr, Dr. Salamon Lajos hittanár, Tóth József képezdei tanár s áldozár, Tepent János káplán 72—72 kr, Szulik József képezdei tanár s áldozár 1 ft, a kalocsai plebánia 1 ft 60 kr; (össz. 247 ft 56 kr). — Miskei kerület: miskei plebánia 1 ft 7 kr, miskei hívek 1 ft 90 kr, Flakovies Endre esp.-pleb., Haffner István káplán 72—72 kr, Horváth Ignác pl., Boross Imre pl. 1—1 ft, Kurka Károly pl., Sehreyk Antal pl., Auszter Ferencz pleb. 72—72 kr, Sörös Imre administr. 4 frt 32 kr, duna-paji hívek 40 kr, (össz. 14 ft 1 kr). — Hajósi kerület: Szent-István 4 ft 46 kr, „Mária-egylet”, Berényi Anna, Rados Fáni, Budai Károly pl., Csanád, Márkus Lajos pl. 18—18 kr, Sükösd 28 ft 94 kr, Sükösd a perzselyből 35 kr, Hajós 66 kr, (össz. 35 ft 57 kr). — Keczei kerület: Kecze, Császártöltés, Hering Lipót es-töltési pleb. és hívei 2—2 frt, Vadkert, Kiskőrös, Akasztó 1—1 ft, Molnár János esp.-pl. 1 ft 82 kr, Burnáh János kápl. 18 kr, Csápek Károly pleb. 1 ft 50 kr, Borbényi Ferencz adm. 72 kr, Szombathelyi Sánd. szakmári adm. és hívei 30 kr, (össz. 28 ft 56 kr). A bajai kerületben: Baja 17 ft 90 kr, Csávoly 50 kr, Bikity 2 ft 28 kr, Borsód 92 kr, Vaskuth 1 ft 50 kr, Baracska 3 ft 72 kr, Báthmonostor 1 ft 80 kr, (össz. 28 ft 62 kr). — A szántovai kerületben: Szántova 4 ft 60 kr, Miklósváry Péter pl. 5 ft, Béreg 2 ft 40 kr, Kolluth 3 ft 72 kr, Gákova 1 ft 40 kr, Rigyicza 1 ft, Gara 80 kr, Csatalja 72 kr, Dautova 10 frt, (össz. 29 ft 84 kr). — A zombori kerületben: Volariich György pl. Moder Ferencz kápl., Steib Antal pl. Pálch János kápl., Kupuszina, Csonoplya, Nemes Militics 72—72 kr, Gromilovics Nándor kápl. 10 kr, Volvácz György pl. 1 ft 95 kr, Szécsényi Jenő pleb. 40 kr, Bezdin 1 ft 60 kr, Monostorszegh 2 ft, Ker nya 7 frt, Sztanisics 2 ft 72 kr, (össz. 20 ft 81 kr). — A kulai kerületben: Szakácsi Sándor ez. kanonok és kulai pl. 1 frt 50 kr, Griczmann Pál pl. 2 frt, Wegler János 54 kr, Bartl György pl., Kulisics István pl. 1—1 frt, (össz. 6 ft 4 kr). — Apathi kerületben: Apathi 12 ft, a bogojevai plebánia 1 ft 44 kr, a bogojevai hívek 7 ft 39 kr, Dorozsló 1 ft 8 kr, Eliássy Ferencz ez. kanonok pleb. 1 ft 25 kr, Martin József káplán, Pletikoszics Sándor pleb., Szóna 1—1 frt, (össz. 26 frt 24 kr). — A bácsi kerületben: Balogh György esp.-pleb., „Mária társulat” Bácsban, özvegy Rogitta Cornelia, Pessády János pl., Sándor Illés pl., Abt Antal, Sárváry András, özv. Raics Anna egyenk. 72 kr, Hollencz József pleb., Demerác János pleb. 1—1 ft, Hódságh 5 ft 4 kr, (össz. 12 ft 80 kr). — Az almási kerület: Mélykut 6 frt, Felső-Szentiván 4 ft 60 kr, Válich János pleb. 2 ft, a madarasi hívek 1 ft 88 kr, Láng Márton káplán, Almás, Dr. Csicsáky József esp.-pleb. 1—1 frt, Szabady Ferencz káplán 72 kr, (össz. 18 ft 20 kr). — A szabadkai kerületben: Szabadka sz. rókusi hívek 2 ft 16 kr, Bajmok 3 frt,

frt	kr.	Csantavér 1 frt 25 kr, Szabadka sz. terézi hívek 15 frt 30 kr, tag-díjak 5 ft 70 kr, Szabadka sz. rókusi plebánia 1 ft 30 kr, Ludas 1 ft, a bajmoki plebánia 2 ft, esantavéri plebánia 1 ft 51 kr, (össz. 33 ft 22 kr). Topolyai kerületben: a hegyesi hívek 5 ft 55 kr, a topolyai h. 1 ft, bajsai h. 1 ft 35 kr, hegyesi plebánia 11 ft 96 kr, topolyai plebánia 6 ft, Bajsa 2 ft 82 kr, paeséri plebánia 1 ft, ó-moravieziai plebánia 2 frt, (össz. 31 ft 68 kr). — Az újvidéki kerületben: Futak 15 ft 20 kr, Temerin 33 ft 18 kr, (össz. 48 ft 38 kr). A zentai kerületben: Habram István pleb. 1 ft 30 kr, Kustár Lajos kápl. 36 kr, Hippich István káplán, az ó-kanizsai hívek, Valaszky István esper. pleb. 1—1 frt, horgosi hívek 50 kr, Appel Ede pleb. 20 kr, (össz. 5 ft 36 kr). — Az ó-becsei kerületben: Bende József apát esp. pl., ó-becsei hívek 2—2 ft, moholyi hívek 4 ft 40 kr, szenttamási hívek 6 ft 20 kr, Tanesik Pál 1 ft 50 kr, Szöllősy György 1 ft 50 kr, Varga Mihály pleb., Opicz Sándor pl., Nagy Béla kápl., Házy Istv. kápl. 1—1 ft, Bogár Mihály pleb. 72 kr, Róka Lajos 50 kr, (össz. 22 ft 82 kr). — Az egész megyéből	frt	kr.
		A csanádi egyházmegyéből	160	—
		A győri egyházmegyéből: Győr-városi plebániákban 168 frt 64 kr, Horvát-Zsidány 40 ft 18 kr, Kethely 13 frt 90 kr, Csün 2 ft 16 kr, Fertő-Szent-Miklós 4 ft 32 kr, Nagy-Czenk 2 ft 16 kr, Loós 11 frt, Szergény 12 frt 24 kr, Szabadhegy 16 frt 24 kr, Osló 20 frt, Rába-Szentmihály 23 frt 69 kr, Eöttevény 39 ft 86 kr, Oka 14 ft 4 kr, Acs 25 ft 25 kr, Moesa 3 ft 44 kr, Kocs 1 ft, Szend 72 kr, Nagy-Igmánd 4 ft 59 kr, Pázmánd 6 ft, Köny 2 ft, Lébeny-Szentmiklós 5 frt, Koronczó 3 frt 60 kr, Téth 1 frt, Nagy Baráth 7 ft 92 kr, Tata 12 ft 20 kr, Szomód 2 ft 80 kr, Ketskéd 1 ft, Horvát-Kimle 25 ft 20 kr, Szent-János 6 ft 40 kr, Szolnok 6 ft, Egyházassalva 5 ft 4 kr, Káptalan-Viss 1 ft 72 kr, Horpács 1 ft, Lövé 2 ft 40 kr, Újlér 1 ft 44 kr, Sajtos-Kál 11 ft 52 kr, Csepregh 69 ft 64 kr, Ivány 1 ft 40 kr, Pér 3 ft 60 kr, Csorna 36 ft 24 kr, Peresznye 7 ft 20 kr, Nagy-Ets 10 ft 64 kr, Köhalom 4 ft. — Egyesek adakozásai: Gindlstrasser János pleb. 2 ft, Hoffér József kápl. 1 ft, Jordán Tamás esp.-pl. 70 kr, Lehner Franciska, Jagsiek Mária 72—72 kr, Mezner Sándor pl. 1 ft, Egy ismeretlen 13 ft 6 kr. — Összesen	657	59
		A pécsi egyházmegyéből	144	—
		A rozsnói egyházmegyéből: Rimaszécsi esp. kerület 24 ft 22 kr, debrői plebánia 9 ft 96 kr, pohorellai és vereskői plebánia 3 ft, szepesi egyházkerület 8 ft, várgedei alesperesi kerület 12 ft 24 kr, gácsi alesperesi kerület 4 ft, Petrovics J. 1 ft 85 kr, kis-honti alesperesi kerület 11 ft 71 kr, polonkai plebánia 6 ft, putnoki plebánia 15 ft 40 kr, méhii plebánia 1 ft 44 kr, galsai plebánia 19 ft 8 kr, össz.	116	90
		A szepesi egyházmegyéből: A Szentatvának szeretetfőllérül 141 frt 30 kr bankjegyben és 15 frt ezüstben; tagdíjakban s a társulat általános céljaira 132 frt 98 kr. Összesen	289	28
		A székesfehérvári egyházmegyéből	135	93
		Az igali római katolikus hívek	29	—
		Bold. Cséte László volt kiskomáromi pl. hagy.	50	—
		Madarassy Lipót premontrei rendű kanonok gyűjtése Jászórol	12	80
		Bold. Gózon György székesfehérvári kanonok hagyománya	20	—
		A budapesti esperesi kerület	26	36
		Bold. Árossy József kassai nprép. hagyom.	100	—

Kiadja a Szent-István-Társulat (Lövész utca 11. sz.) — Felelős szerkesztő: Füssy Tamás.

Pesten, nyomtatott az „Athenaeum” nyomdájában 1871. (Barátok tere 7-dik szám.)

Füssy